

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Panegyricvs, Die Natali Academiae Theodorianae
Paderbornensis, Reuerendissimo, atq[ue] Illustrissimo
Principi, ac Domino, Theodoro, Episcopo Ecclesiae
Paderbornensis, S. R. I. Principi, Fvndatori Eivs ...**

Horrion, Johann

Paderbornæ, 1616

Capvt XIX [i. e. XIV]. Gratiae nomine Ciuitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14243

fed alios quoque erudire, & aliud ex alio sacrificium possunt accendere. quod quidem sacrificium DEO gratissimum totq; mortalibus salutare, jam inde ex eo tempore, cum primum hoc instituendæ Academiæ consilium, in hoc tuo Alifone, iniisti immortalem tibi apud DEVM, & homines gloriam conciliat.

C A P V T XIV.

Gratiæ nomine ciuitatis Paderborn.

QUO magis æquum est Paderbornenses, grates, & laudes immortales DEO Opt. Max. habere, atque agere, qui te huic Ecclesiæ difficillimis temporibus Theodorum, id est diuinum quoddam, & cæleste donum largitus est. Si enim tunc immortalis quodam beneficio affectos profitentur, cum Caroli imperio huc missi sunt, qui primis eos salubris doctrinæ elementis erudirent, quanto est hoc maius atque splendidius, tua Princeps ope perfectum esse, vt Diuinæ Sapientiæ, & omnium, quæ illi famulantur, Disciplinarum Templum esset Paderborna? Itaq; quod disertissimus Iudæorum Philo prædicabat de Athenis, eas esse in Græcia, quod sit pupilla in oculo, & mens in anima, idem nunc, tuo, Princeps Optime beneficio celebrabitur, de Paderborna: eam esse **Lumen, Mentemq; VVestphaliæ.** Hinc enim illa accerset, qui populum de superiore loco in templis erudiant, qui sacris tribunalibus præsideant, qui Ecclesias, qui cœnobias gubernent. Hic illi diuinarum, humanarumq; rerum scientiam haurient: hic in luce doctorum hominum suæ eruditionis, & virtutis specimen dabunt: hic promeritis titulis, & decoris insignibus cohonestabuntur, eritque dubium plusne Paderborna dignitatis afferat VVestphaliæ, tales

tales fingendo, atque formando, an VVestphalia Paderborna, ijs, quos illa perfecerit, munera honoresq; mandando. Ipsa verò quantum inde fructum capiet, cum similiter atque his suis salubribus fontibus, omni scientiæ vbertate circumfluet? Numquam illa præterea vsque eò se transfuersam trudi sinet, vt ab homine omnium rerum honestarum ignaro, & bardo, templum, aram, suggestum teneri, absterreri plebem à religione maiorum, diuelli ab imperio, & auctoritate Principis, & Antistitis sui, diuina, & humana violari patiatir. Fuerunt hæc Ignorantiæ facinora, quæ Rebellionem, Temeritatem, Furorem perpetuos habet satellites. At verò postquam tua, Princeps Illustrissime, insigni illa caritate qua illius vbique salutem, & commodum, nusquam tuum quæstum sequeris, congesti sunt, vt cum Apostolo loquar, carbones super caput eius, atque demum, ne vnquam ad pristinas tenebras reuolueretur, hanc ei quasi immortalis lucis officinam comparasti, iubet nos diuina Benignitas, & Sapientia, à qua hæc tam certa præsidia prouisa sunt, omnia de ea, quæ volumus, polliceri. Licet verò, vt nunc quidem est, iusto pauciores hoc tantum tuum, beneficium, quanti par est, æstiment, viuet tamen, ac vigebit in memoria posteritatis sempiterna. Noli enim diffidere in paucis annis, Paderbornam ad eius ætatis gloriã posse reuocari, cum totius prope, vt i narrauimus Septemtrionis lux quadam erat, & magistra. Ibi demum cognoscet quam eximia fuerit tua voluntas, quã salutaria consilia, quã immortalia merita. At modò, tametsi apud paucos, vt dixi, hæc eo sunt pondere quo oportet, tamen pauci illi maximas tibi, & suo, & infelicium illorum, qui minus intelligunt, nomine gratias agunt, Deumq; precantur ex animo, vt quando nõ proinde, ac mereris gratia tibi habetur ab hominibus, ipse tanto hanc iacturam pluribus, vberibusque præmijs inter mortales, caelestesq; compenfet.

Finis Libri Secundi.

PANE.